

EGYEZMÉNY
A TAJPEJI MAGYAR KERESKEDELMI IRODA ÉS A MAGYARORSZÁGI
TAJPEJ KÉPVISELETI IRODA KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS
ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK
MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN

A Tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda és a Magyarországi Tajpej Képviselési Iroda, attól az óhajtól vezérelve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén,

az alábbiak szerint állapodtak meg:

1. Cikk

SZEMÉLYI HATÁLY

Ez az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét területen belföldi illetőségűek.

2. Cikk

AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓK

1. Ez az Egyezmény azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket a területek egyikén vetnek ki, a beszédés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelemadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, illetve a jövedelem részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, a vállalkozások által fizetett bérek és fizetések teljes összege utáni adókat, valamint a tőke értéknövekedésének adóját.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény különösen kiterjed:

(a) azon a területen, amelyen a tajpeji Pénzügyminisztérium által igazgatott adótörvények alkalmazandók

(i) a nyereségorientált vállalkozások jövedelemadója;

(ii) az egyéni összevont jövedelemadó;

(iii) a jövedelem alapadója;

(b) azon a területen, amelyen a magyar Pénzügyminisztérium által igazgatott adótörvények alkalmazandók

(i) a személyi jövedelemadó;

(ii) a társasági adó.

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet a területek egyikén az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A területek illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk

ÁLTALÁNOS MEGHATÁROZÁSOK

1. Ezen Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

(a) a „terület” kifejezés ezen Egyezmény 2. cikkének 3 (b) vagy 3 (a) albekezdésében hivatkozott területet jelenti, ahogy a szövegösszefüggés megkívánja, és a „másik terület”, illetve „területek” kifejezéseket megfelelően kell értelmezni;

(b) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és bármely más személyi egyesülést;

(c) a „társaság” kifejezés bármely jogi személyt vagy egyéb jogalanyt jelent, amely az adóztatás szempontjából a jogi személyekkel azonos módon kezelendő;

(d) a „vállalkozás” kifejezés bármely üzleti tevékenység végzésére vonatkozik;

(e) az „egyik terület vállalkozása” és „a másik terület vállalkozása” kifejezések az egyik területen belföldi illetőségű személy, illetve a másik területen belföldi illetőségű személy által folytatott vállalkozást jelentik;

(f) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik terület vállalkozása által üzemeltetett hajó vagy légi jármű igénybevételével végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót vagy a légi járművet kizárólag a másik területen lévő helyek között üzemeltetik;

(g) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőt jelenti:

(i) azon terület esetében, amelyen a tajpeji Pénzügyminisztérium által igazgatott adótörvények alkalmazandók a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét.

(ii) azon terület esetében, amelyen a magyar Pénzügyminisztérium által igazgatott adótörvények alkalmazandók a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét.

2. Az Egyezménynek az egyik területen bármely időpontban történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek - ha a szövegösszefüggés mást nem kíván - olyan jelentésük van, mint amit ennek a területnek a jogszabályaiban abban az időpontban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer; ennek a területnek az adójogszabályaiban foglalt meghatározások az irányadók ennek a területnek az egyéb jogszabályaiban foglalt meghatározásokkal szemben.

4. Cikk

BELFÖLDI ILLETŐSÉGŰ SZEMÉLY

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik területen belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a területnek a jogszabályai szerint lakóhelye, székhelye, üzletvezetési helye, bejegyzési helye vagy bármely más hasonló ismérv alapján adóköteles, és magában foglalja azt a területet és annak bármely politikai alegységét vagy helyi hatóságát is.

2. Ezen Egyezmény alkalmazásában egy személy nem belföldi illetőségű az egyik területen, ha az a személy azon a területen csak olyan jövedelem tekintetében adóköteles, amelynek forrása azon a területen van, feltéve hogy ezen bekezdés nem alkalmazandó azokra a természetes személyekre, akik a 2. cikk 3 (a) albekezdésében hivatkozott területen belföldi illetőségűek, mindaddig, amíg a

belföldi illetőségű természetes személyeket csak ezen a területen lévő forrásból származó jövedelemre vonatkozóan adóztatnak meg.

3. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét területen belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

(a) csak azon a területen tekintendő belföldi illetőségűnek, ahol állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét területen van állandó lakóhelye, csak azon a területen tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

(b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik területen van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik területen sem rendelkezik állandó lakóhellyel, csak azon a területen tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyen szokásos tartózkodási helye van;

(c) amennyiben mindkét területen van szokásos tartózkodási helye, vagy egyiken sincs, akkor a területek illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

4. Amennyiben az I. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét területen belföldi illetőségű, csak azon a területen tekintendő belföldi illetőségűnek, ahol bejegyezték.

5. Cikk

TELEPHELY

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

(a) az üzletvezetés helyét;

(b) a fióktelepet;

(c) az irodát;

(d) a gyártelepet;

(e) a műhelyt; és

(f) a bányát, az olaj- és a földgázkutató, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más helyet.

3. Az építési terület, az építkezési, szerelési vagy beszerelési munkálatok telephelyet keletkeztetnek, de csak ha 12 hónapnál tovább tartanak.

4. Egy terület vállalkozását a másik területen telephellyel rendelkezőnek kell tekinteni, ha:

(a) az azon a másik területen több mint tizenkét hónapig felügyeleti tevékenységet folytat az építési területtel, az építkezési, szerelési vagy beszerelési munkálattal kapcsolatban, amelyeket azon a másik területen végeznek;

(b) az szolgáltatásokat - beleértve a tanácsadási szolgáltatást - nyújt, de csak ha az ilyen természetű tevékenységeket ugyanazon vagy kapcsolódó projektekre vonatkozóan, alkalmazottakkal vagy más a vállalkozás által ilyen célból alkalmazott személyzettel vagy személyekkel folytatja a másik területen, egyfolytában vagy megszakításokkal, bármely tizenöt hónapos időtartamon belül, összesen tizenkét hónapos időszakot meghaladóan.

5. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem minősül „telephelynek”:

(a) létesítmények használata kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározása, kiállítása vagy kiszolgáltatása céljára;

(b) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljára;

(c) készletek tartása a vállalkozás javaiból vagy áruiból kizárólag abból a célból, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

(d) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

(e) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

(f) állandó üzleti hely fenntartása kizárólag arra a célra, hogy az (a)-(e) albekezdésekben említett tevékenységek bármely kombinációját végezze, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

6. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a 7. bekezdés rendelkezése alkalmazandó - egy vállalkozás számára tevékenykedik és az egyik területen meghatalmazása van arra, amellyel ott rendszeresen él, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ezen a területen minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége az 5. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejték ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

7. Egy vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak az egyik területen telephelye lenne csupán azért, mert tevékenységét ezen a területen alkusz, bizományos vagy bármely más független képviselő útján fejt ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

8. Az a tény, hogy az egyik területen belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik területen belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki azon a másik területen (akár telephely útján, akár más módon), önmagában nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

INGATLAN VAGYONBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű személy a másik területen fekvő ingatlan vagyonból szerez (beleértve a mezőgazdaságból vagy erdőgazdálkodásból származó jövedelmet), megadóztatható ezen a másik területen.

2. Az „ingatlan vagyont” kifejezésnek olyan jelentése van, amit annak a területnek a jogszabályai szerint jelent, amelyikben a szóban forgó vagyont fekszik. A kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyontartozékának minősülő vagyont, az állatállományt és a mezőgazdaságban és az erdőgazdálkodásban használatos berendezéseket, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyont hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások

kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékéként járó változó vagy állandó kifizetésekhez való jogot; hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából, vagy hasznosításának bármely más formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre és a szabad foglalkozás végzéséhez használt ingatlanból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

VÁLLALKOZÁSI NYERESÉG

1. Az egyik terület vállalkozásának nyeresége csak ezen a területen adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a másik területen egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki üzleti tevékenységet, a vállalkozás nyeresége megadóztatható a másik területen, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik terület vállalkozása a másik területen egy ott lévő telephelye útján üzleti tevékenységet fejt ki, akkor mindkét területen azt a nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló feltételek mellett, és teljesen függetlenként tartana fenn üzleti kapcsolatot azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy azon a területen merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

4. Amennyiben az egyik területen a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a terület a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtétteleket tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknek a rendelkezéseit e cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

VÍZI ÉS LÉGI SZÁLLÍTÁS

1. Az a nyereség, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű személy hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből szerez, csak ezen a területen adóztatható.

2. Ezen cikk alkalmazásában a hajók vagy légi járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség magában foglalja:

(a) a hajók vagy a légi járművek teljes (időszakra vagy utazásra vonatkozó) vagy személyzet nélküli bérbeadásából származó nyereséget; és

(b) javak vagy áruk szállítására használt konténerek (beleértve a konténerek szállítására szolgáló utánfutókat és a kapcsolódó eszközöket) használatából, fenntartásából vagy bérbeadásából származó nyereséget;

amennyiben az ilyen bérbeadás, vagy az ilyen használat, fenntartás vagy bérbeadás, az esettől függően, járulékos a hajók vagy a légi járművek nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséhez képest.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak, de az így szerzett nyereségnek csak arra a részére, amelyik a résztvevőnek a közös üzemeltetésben való részvételének arányában betudható.

9. Cikk

KAPCSOLT VÁLLALKOZÁSOK

1. Amennyiben

(a) az egyik terület vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik terület vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

(b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik terület vállalkozásának és a másik terület vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataiban olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik terület ezen terület valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá - és adóztat meg ennek megfelelően -, amelyet a másik terület vállalkozásánál megadóztattak ezen a másik területen, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett terület vállalkozása ért volna el, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ez a másik terület megfelelően kiigazítja az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét, amennyiben ez a másik terület a kiigazítást jogosnak tekinti. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni jelen Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a területek illetékes hatóságai szükség esetén egyeztetnek egymással.

10. Cikk

OSZTALÉK

1. Az osztalék, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű társaság a másik területen belföldi illetőségű személynek fizet, megadóztatható ezen a másik területen.

2. Mindazonáltal ez az osztalék azon a területen is megadóztatható, és annak a területnek a jogszabályai szerint, ahol az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban az osztalék

haszonhúzója a másik területen belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének a 10 százalékát.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

A területek illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezhetik e korlátozások alkalmazási módját.

3. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből, „elsőbbbségi” részvényekből vagy „elsőbbbségi” jogokból, bányarészvényekből, alapítói részvényekből, vagy más nyereségből való részesedést biztosító jogokból - kivéve a hitelköveteléseket - származó jövedelmet, valamint más társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amelyet annak a félnek a jogszabályai, amelyben a nyereséget felosztó társaság belföldi illetőségű, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbánás alá vetnek.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztaléknak egyik területen belföldi illetőségű haszonhúzója a másik területen, amelyen az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy a másik területen szabad foglalkozást folytat egy ott lévő állandó bázisról, és az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. vagy 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. Ha az egyik területen belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik területről, úgy ez a másik terület nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ezen a másik területen belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelyre tekintettel az osztalékot fizetik, ténylegesen a másik területen lévő telephelyhez, vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ezen a másik területen keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

KAMAT

1. A kamat, amely az egyik területen keletkezik, és amelyet a másik területen belföldi illetőségű személynek fizetnek, ezen a másik területen megadóztatható.

2. Mindazonáltal az ilyen kamat azon a területen és annak a területnek a hatályos joga alapján is megadóztatható, ahol keletkezik, de ha a kamat haszonhúzója a másik területen belföldi illetőségű, az így kivetett adó mértéke nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének a 10 százalékát.

A területek illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezhetik e korlátozások alkalmazásának módját.

3. Tekintet nélkül a 2. bekezdésre az egyik területen keletkező kamat ezen a területen adómentes, ha annak kifizetése:

(a) a másik területet igazgató hatóságnak vagy annak politikai alegységének vagy helyi hatóságának vagy Központi Bankjának történik, vagy bármely pénzüzetnek, amely teljes egészében a másik terület tulajdonában van, vagy azt ez ellenőrzi, bármely ilyen szerv által nyújtott bármilyen kölcsön, követelés, vagy hitel vonatkozásában;

(b) a másik terület jóváhagyott szervezete által nyújtott, garantált, vagy biztosított kölcsön, vagy nyújtott, garantált vagy biztosított hitel tekintetében, amelynek célja az export előmozdítása, vagy az egyik területet igazgató hatóság, vagy egy politikai alegység, vagy egy helyi hatóság által export előmozdítása érdekében szervezett rendszer alapján történik;

(c) bankok közötti kölcsönre történik.

4. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat. Azonban e cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés nem foglalja magában a 10. cikkben említett jövedelmet és a késedelmes fizetés utáni büntető terheket, egy vállalkozás által szolgáltatott javakért, árukért vagy szolgáltatásokért halasztott fizetésből származó kereskedelmi követelések utáni kamatot.

5. Az 1., 2., 3. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik területen belföldi illetőségű haszonhúzója a másik területen, ahol a kamat keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy a másik területen szabad foglalkozást folytat egy ott lévő állandó bázison keresztül és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez, vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

6. A kamat akkor tekintendő az egyik területen keletkezőnek, ha a fizető ezen a területen belföldi illetőségű. Ha azonban a kamatot fizető személynek - akár belföldi illetőségű az egyik területen, akár nem - az egyik területen telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik, felmerült és az ilyen kamatot az ilyen telephely vagy állandó bázis viseli, akkor az ilyen kamatot úgy kell tekinteni, hogy azon a területen keletkezik, amelyen a telephely vagy állandó bázis van.

7. Ha a kamatot fizető személy és a haszonhúzó közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét terület jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

12. Cikk

JOGDÍJ

1. A jogdíj, amely az egyik területen keletkezik, és amelyet a másik területen belföldi illetőségű személynek fizetnek, ezen a másik területen megadóztatható.

2. Mindazonáltal ez a jogdíj azon a területen is megadóztatható, amelyen keletkezik, és ennek a területnek a jogszabályai szerint, ha azonban a jogdíj haszonhúzója a másik területen belföldi illetőségű személy, az így megállapított adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 10 százalékát.

A területek illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezhetik e korlátozások alkalmazásának módját.

3. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés bármely olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, ideértve a filmalkotást és a televíziós vagy rádiós közvetítésre szolgáló filmeket vagy szalagokat, szerzői jogának, bármilyen szabadalomnak, védjegynek, formatervezési vagy más mintának, tervnek, titkos formulának vagy eljárásnak hasznosításáért vagy hasznosítási jogáért, valamint ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként kapnak.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik területen belföldi illetőségű haszonhúzója a másik területen, amelyen a jogdíj keletkezik, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet, vagy a másik területen szabad foglalkozást folytat egy ott lévő állandó bázison keresztül, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik területről származónak, ha a fizető ezen a területen belföldi illetőségű. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek - akár belföldi illetőségű az egyik az egyik területen, akár nem - az egyik területen telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a jogdíjfizetési kötelezettség felmerült és az ilyen jogdíjat az ilyen telephely vagy állandó bázis viseli, akkor az ilyen jogdíjat úgy kell tekinteni, mint ami azon a területen keletkezett, ahol a telephely vagy állandó bázis van.

6. Ha a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege azon hasznosításhoz, joghoz vagy információhoz mérten, amiért fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a haszonhúzó ilyen kapcsolat hiányában megállapodott volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét terület jogszabályai szerint megadóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

13. Cikk

ELIDEGENÍTÉSŐL SZÁRMAZÓ NYERESÉG

1. Az egyik területen belföldi illetőségű személynek a 6. cikkben meghatározott és a másik területen fekvő ingatlan vagyona elidegenítéséből származó nyeresége megadóztatható ezen a másik területen.

2. A e cikk 4. bekezdésében nem említett egyéb nyereség, amely olyan ingó vagyon elidegenítéséből származik, amely az egyik terület vállalkozása másik területen levő telephelye üzleti vagyonának része, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amely az egyik területen belföldi illetőségű személynek a másik területen szabad foglalkozás folytatása céljából rendelkezésre áll, beleértve az ilyen telephelynek (önmagában vagy az egész vállalkozással együtt történő) vagy az ilyen állandó bázisnak elidegenítéséből elért nyereséget, megadóztatható ezen a másik területen.

3. Az egyik terület vállalkozása által nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók vagy légi járművek, vagy az ilyen hajók vagy légi járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak ezen a területen adóztatható.

4. Az egyik területen belföldi illetőségű személynek olyan részvények vagy hasonló érdekeltségek elidegenítéséből származó nyeresége, amelyek értékének több mint 50 százaléka

közvetlenül vagy közvetve a másik területen fekvő ingatlan vagyontól származik, megadóztatható ezen a másik területen.

5. Az 1., 2., 3. és 4. bekezdésekben nem említett bármely vagyont elidegenítéséből származó nyereség csak azon a területen adóztatható, amelyen az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

SZABAD FOGLALKOZÁS

1. Az egyik területen belföldi illetőségű személy szabad foglalkozásból vagy más önálló tevékenységekből származó jövedelme csak ezen a területen adóztatható, kivéve a következő körülmények fennállása esetén, amikor az ilyen jövedelem a másik területen is megadóztatható:

(a) ha a személynek tevékenysége folytatásához a másik területen állandó bázis áll rendszeresen rendelkezésére; ebben az esetben a jövedelemből csak annyi adóztatható meg ezen a másik területen, amennyi ennek az állandó bázisnak tudható be; vagy

(b) ha a személy tartózkodása a másik területen az adott naptári évben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül egyfolytában vagy megszakításokkal eléri vagy meghaladja összesen a 183 napos időszakot; ebben az esetben a jövedelemből csak annyi adóztatható meg ezen a másik területen, amennyi azon a másik területen folytatott tevékenységéből származik.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, továbbá az orvosok, jogászok, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvelők önálló tevékenységét.

15. Cikk

MUNKAVISZONYBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. A 16., 18. és 19. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű személy munkaviszonyra tekintettel kap, csak ezen a területen adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik területen végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott díjazás megadóztatható ezen a másik területen.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a díjazás, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű személy a másik területen végzett munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett területen adóztatható, ha:

(a) a kedvezményezett a másik területen nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál hosszabb időszakot az adott naptári évben kezdődő vagy végződő bármely tizenkét hónapos időtartamon belül, és

(b) a díjazást olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik területen, és

(c) a díjazást nem a munkaadónak a másik területen lévő telephelye vagy fix bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett munkáért kapott díjazás megadóztatható azon a területen, ahol a hajót, légi járművet üzemeltető vállalkozás belföldi illetőségű.

16. Cikk

IGAZGATÓK TISZTELETDÍJA

Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű személy a másik területen belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy felügyelőbizottságának tagjaként kap, megadóztatható ezen a másik területen.

17. Cikk

MŰVÉSZEK ÉS SPORTOLÓK

1. Tekintet nélkül a 14. és a 15. cikkek rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű személy előadóművészként, mint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész vagy zeneművész, vagy sportolóként élvez a másik területen ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, megadóztatható ezen a másik területen.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 14. és a 15. cikkek rendelkezéseire, megadóztatható azon a területen, amelyen az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.

3. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók a művész vagy a sportoló egyik területen kifejtett tevékenységéből származó jövedelemre, ha az azon a területen tett látogatást egészben vagy főként az egyik vagy mindkét terület igazgatását ellátó hatóságainak, azok politikai alegységének vagy helyi hatóságának közalapjaiból támogatják. Ebben az esetben a jövedelem csak azon a területen adóztatható meg, ahol a művésznak vagy a sportolónak illetősége van.

18. Cikk

NYUGDÍJAK ÉS JÁRADÉKOK

1. A nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik területen belföldi illetőségű személynek korábbi munkavégzésre tekintettel fizetnek, csak azon a területen adóztatható meg, amelyen keletkezik. Ez a rendelkezés a járadékokra és nyugdíjakra és más hasonló térítésre is alkalmazandó, amelyeket az egyik terület jogalánya az azon a területen hatályos társadalombiztosítási jogszabályok alapján vagy az azon terület által szervezett közrendszer alapján azon társadalombiztosítási jogszabályok kedvezményeinek kiegészítése céljából fizetnek ki.

2. A „járadék” kifejezés élethosszig tartó, vagy időben megállapított vagy megállapítható időtartam alatt, meghatározott időközönként, rendszeresen, megfelelő és teljes ellenszolgáltatás megtérítéseként a fizetést pénzben vagy pénzürtékben teljesítendő kötelezettség alapján fizetendő, meghatározott összeget jelent.

19. Cikk

KÖZSZOLGÁLAT

1. (a) A fizetések, bérek és más hasonló díjazások, a nyugdíj és járadék kivételével, amelyeket az egyik területet igazgató hatóság, vagy annak politikai alegysége, vagy helyi hatósága fizetett egy természetes személynek az ennek a területnek vagy alegységnek vagy hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ezen a területen adóztathatók.

(b) Ezen fizetések, bérek és más hasonló díjazások azonban csak a másik területen adóztathatók, ha a szolgáltatást azon a területen teljesítették, és a természetes személy azon a területen olyan belföldi illetőségű személy, aki:

(i) annak a területnek az állampolgára; vagy

(ii) nem kizárólag a szolgáltatás teljesítése céljából vált azon a területen belföldi illetőségű személlyé.

2. Az egyik területet igazgató hatóság, vagy annak politikai alegysége, vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgáltatástért fizetett fizetésekre, bérekre és más hasonló díjazásokra a 15., 16. és 17. cikkek rendelkezései alkalmazandók.

20. Cikk

TANULÓK

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanuló, ipari és kereskedelmi tanuló vagy gyakornok kap ellátására, tanulmányi vagy képzési célokra, aki közvetlenül az egyik területre való utazás előtt a másik területen belföldi illetőségű, vagy az volt, és aki az elsőként említett területen kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodik, nem adóztatható meg ezen a területen, amennyiben az ilyen kifizetések ezen a területen kívüli forrásból származnak.

21. Cikk

EGYÉB JÖVEDELEM

1. Az egyik területen belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol is keletkeznek, csak ezen a területen adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyonból származó jövedelemen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik területen belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik területen egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy a másik területen szabad foglalkozást folytat egy állandó bázison keresztül és a jog vagy vagyoni érték, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. vagy 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

22. Cikk

A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSE

1. A 2. cikk 3 (a) albekezdésében hivatkozott terület esetében a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

Amennyiben a 2. cikk 3 (a) albekezdésében említett területen belföldi illetőségű személynek jövedelme származik a másik területről, akkor a másik területen ezen jövedelem után fizetett adó összegét (de kivéve osztalék esetében, azon nyereség tekintetében fizetett adót, amelyből az osztalékot fizetik) ezen Egyezmény rendelkezései szerint jóvá kell írni az elsőként említett területen a belföldi illetőségű személyre kivetett adóval szemben. A jóváírás összege azonban nem haladhatja meg az első területen arra a jövedelemre kivetett adó összegét, amelyet adójogi szabályainak és az előírásainak megfelelően számítottak ki.

2. A 2. cikk 3 (b) albekezdésében említett terület esetében a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

(a) Amennyiben a 2. cikk 3 (b) albekezdésében hivatkozott területen belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely ezen Egyezmény rendelkezései szerint megadóztatható a 2. cikk 3 (a) albekezdésében említett területen, a 2. cikk 3 (b) albekezdésében említett terület a (b) albekezdésben és a (c) albekezdésben foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet az adó alól.

(b) Amennyiben a 2. cikk 3 (b) albekezdésében említett területen belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtételre élvez, amelyek a 10., 11., 12. cikkek rendelkezései szerint megadóztathatók a 2. cikk 3 (a) albekezdésében említett területen, a 2. cikk 3 (b) albekezdésében említett terület megengedi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik a 2. cikk 3 (a) albekezdésében említett területen megfizetett adóval. Az ilyen levonás azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely a 2. cikk 3 (a) albekezdésében említett területről származó ilyen jövedelemtételre esik.

(c) Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, a 2. cikk 3 (b) albekezdésében említett területen belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem mentesül az adó alól ezen a területen, ez a terület mindazonáltal ennek a belföldi illetőségű személynek a többi jövedelme utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

(d) Az (a) albekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 2. cikk 3 (b) albekezdésében említett területen belföldi illetőségű személy jövedelmére, ha a másik terület ezen Egyezmény rendelkezéseit alkalmazva mentesíti az ilyen jövedelmet az adó alól, vagy az ilyen jövedelemre a 10., 11. vagy 12. cikk 2. bekezdésének rendelkezéseit alkalmazza.

23. Cikk

EGYENLŐ ELBÁNÁS

1. Az egyik terület állampolgárai nem vethetők a másik területen olyan adóztatás, vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik terület állampolgárai azonos körülmények között - különös tekintettel a belföldi illetőségre - alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét területen.

2. Az egyik terület vállalkozásának a másik területen lévő telephelyét ezen a másik területen nem lehet kedvezőtlenebb adóztatás alá vetni, mint ennek a másik területnek azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik területet arra köteleznék, hogy a másik területen belföldi illetőségű személyeknek a polgári jogállás vagy családi kötelezettségek alapján adózási célból olyan személyi kedvezményeket, mentességeket és levonásokat nyújtson, amelyeket a saját belföldi illetőségű személyeinek nyújt.

3. Az egyik terület vállalkozása által a másik területen belföldi illetőségű személynek fizetett kamat, jogdíj és más kifizetések az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapítására ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha azokat az elsőként említett területen belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a 9. cikk 1. bekezdésének, a 11. cikk 7. bekezdésének vagy a 12. cikk 6. bekezdésének rendelkezései alkalmazandók.

4. Az egyik terület olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve, a másik területen belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vehetők az elsőként említett területen olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az elsőként említett terület más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. E cikk rendelkezései ezen Egyezmény alá tartozó adókra alkalmazandók.

24. Cikk

KÖLCSÖNÖS EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét terület intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg ezen Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ezeknek a területeknek a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül, ügyét előterjeszheti annak a területnek az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a 23. cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a területnek az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adóztatáshoz vezető intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik terület illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze azzal a céllal, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást a területek belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A területek illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket vagy kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A területek illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással, abból a célból, hogy az előző bekezdések értelmében egyetértésre jussanak.

25. Cikk

INFORMÁCIÓCSERE

1. A területek illetékes hatóságai tájékoztatni fogják egymást a jelen Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, vagy a területek vagy azok helyi hatóságai által kivetett, bármilyen fajtájú vagy megnevezésű adóra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához és érvényesítéséhez előreláthatóan fontos információról, amennyiben az ezek alapján való adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. Az információcsere az 1. és a 2. cikk nem korlátozza.

2. A területnek az 1. bekezdés alapján kapott bármely információt ugyanúgy titokként kell kezelnie, mint az ennek a területnek a saját belső jogszabályai alapján megszerzett információkat és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) részére szabad felfednie, amelyek az 1. bekezdésben említett adók megállapításával vagy beszedésével, ezek érvényesítésével és a vonatkozó peres eljárással, vagy az ezekkel az adókkal

kapcsolatos jogorvoslat elbírálásával vagy a fentiek felügyeletével foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok az információt csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban az információt nyilvánosságra hozhatják.

3. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, mintha valamelyik területet arra köteleznék, hogy:

(a) az egyik vagy a másik terület jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedést hozzon;

(b) olyan információt nyújtson, amely az egyik vagy másik terület jogszabályai szerint, vagy az államigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

(c) olyan információt nyújtson, amely bármely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy szakmai eljárást fedne fel, vagy amelynek felfedése sértené a közrendet.

4. Ha az egyik terület a jelen cikknek megfelelően információt kér, a másik terület saját információ szerzési intézkedéseit alkalmazza a kért információ megszerzése érdekében, még akkor is, ha a másik területnek az információra saját adóügyi céljaira nincs szüksége. A megelőző mondatban foglalt kötelezettségre a 3. bekezdés korlátozásai vonatkoznak, de ezek a korlátozások semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a terület számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információhoz nem kapcsolódik hazai érdeke.

5. A 3. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők úgy, hogy a terület számára megengedik az információszolgáltatás megtagadását kizárólag azért, mert az információ banknak, más pénzintézetnek, kijelölt személynek vagy képviselői vagy bizalmi minőségben eljáró személynek áll rendelkezésére, vagy mert az egy személyben lévő tulajdonosi érdekeltségre vonatkozik.

26. Cikk

KEDVEZMÉNYEK KORLÁTOZÁSA

Tekintet nélkül ezen Egyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, az egyik területen belföldi illetőségű személy nem kapja meg az ezen Egyezményben a másik terület által biztosított bármilyen adócsökkentést vagy adómentesítés kedvezményét, ha a másik terület illetékes hatósága megállapítja, hogy az ilyen belföldi illetőségű személynek, vagy az ilyen belföldi illetőségű személlyel kapcsolatban állt személynek a fő célja vagy fő céljainak egyike az volt, hogy megkapja ezen egyezmény kedvezményeit.

27. Cikk

HATÁLYBALÉPÉS

1. A Tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda és a Magyarországi Tajpej Képviselői Iroda írásban értesítik egymást arról, hogy a vonatkozó területeiken az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges belső követelmények teljesültek.

2. Ez az Egyezmény az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek a kézhezvételét követő 30. napon lép hatályba, és rendelkezései mindkét területen alkalmazandók:

(a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően fizetett, jóváírt vagy fizetendő jövedelmekre;

(b) az egyéb jövedelemadók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

28. Cikk

FELMONDÁS

Ez az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik terület fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik terület az Egyezmény hatálybalépésének időpontját követően felmondhatja bármelyik naptári év végét legalább hat hónappal megelőzően adott írásbeli értesítéssel.

Ebben az esetben az Egyezmény mindkét területen hatályát veszti:

(a) a forrásnál levont adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően fizetett, jóváírt vagy fizetendő jövedelmekre;

(b) az egyéb jövedelemadók tekintetében a felmondásról szóló értesítés adásának évét közvetlenül követő naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő bármely adóévre kivethető adókra.

Ennek hiteléül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két példányban Budapesten 2010. április 19. napján magyar, kínai és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.

JEGYZŐKÖNYV

a Tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda és a Magyarországi Tajpej Képviseleti Iroda között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadó területén Budapesten, 2010. április 19-én aláírt Egyezményhez

A Tajpeji Magyar Kereskedelmi Iroda és a Magyarországi Tajpej Képviseleti Iroda Budapesten, 2010. április 19-én aláírt, a jövedelemadó területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezményben foglaltakon túlmenően az alábbi rendelkezésekben állapodtak meg, amelyek az említett Egyezmény szerves részét képezik:

1. Hivatkozással a 3. cikk 1 (b) albekezdésére és a 4. cikk 1. és 2. bekezdéseire:

az Egyezményt a 2. cikk 3 (a) albekezdésében hivatkozott terület belső jogszabályai szerint alapított személyegyesítő társaságra a jövedelemadó tekintetében a nyereség azon részére kell alkalmazni, amely a területen illetőséggel bíró bármely tagjának betudható.

2. Hivatkozással a 3. cikk 1 (c) albekezdésére:

megállapítást nyert, hogy a 2. cikk 3 (b) albekezdésében hivatkozott területen alapított személyegyesítő társaságokat (betéti társaság, közkereseti társaság) ezen a területen mint társaságot adóztatják, és ezért a „társaság” meghatározás alá esnek.

3. Hivatkozással a 25. cikkre: megállapítást nyert, hogy

(a) információcserére csak kifejezett kérés vétele esetén kerülhet sor;

(b) a cikk nem hoz létre kötelezettséget automatikus vagy spontán információcserére a Szerződő területek között;

(c) a Szerződő területek biztosítják az átadott személyes adatoknak az Egyezmény és hazai joguk szerinti védelmét. A Szerződő területek a személyes adatok kezelése tekintetében követni fogják az Egyezmény információcsere bizalmosságára és használatára vonatkozó rendelkezéseit. Csak olyan személyes adatokat adnak át egymásnak, amelyek előreláthatóan lényegesek és alkalmasak a 25. cikkben meghatározott célok megvalósítására és az átvett adatokat csak az Egyezmény végrehajtásához szükséges ideig kezelik. A Szerződő területek biztosítják az adatkezelés törvényszerűségének elkülönült hatóság általi ellenőrzését összhangban hazai jogukkal. Az adatalanyok továbbá az Egyezmény rendelkezéseivel és a vonatkozó hazai joggal összhangban:

(i) joga van a róla kezelt adatokról információt kérni,

(ii) joga van a jogellenesen kezelt adatok törlését és a pontatlanul kezelt adatok helyesbítését kezdeményezni, és

(iii) joga van az adatok kezeléséhez kapcsolódó jogok sérelme esetén független hatóság általi jogorvoslathoz.

4. A jelen Egyezmény semmilyen módon nem befolyásol semmilyen európai uniós tagságból fakadó kötelezettséget. Mindazonáltal, ha bármelyik terület úgy találja, hogy ennek az Egyezménynek a rendelkezései nincsenek összhangban az európai uniós tagságból fakadó bármely kötelezettséggel, bármelyik terület konzultációt kérhet az Egyezmény módosításának lehetséges tárgyalása tekintetében.

Ennek hiteléül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak a Jegyzőkönyvet aláírták.

Készült két példányban Budapesten 2010. április 19. napján magyar, kínai és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol nyelvű szöveg irányadó.